

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt.
 Félévre 2 frt.
 Negyedévre 1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyazó küldemények intézendők:
Szt.-Mihályi utca Sütő-ház.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
 A kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadó-hivatal,
 hová az előfizetési pénzek, a lapba szánt hirdetések és felajánlások küldendők:
 Nagytér 136. sz. a.

Hirdetési díjak:
 Minden 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.
 Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kinetűrt illeték 30 kr.

A nyílt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megadásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

A népoktatás ügye Nyiregyházaán.

III.

Nyiregyházaán létező, az első évben még létezett izraelita iskolával együtt, nem kevesebb, mint öt felekezeti iskolája volt a városnak; öt mostohája a népoktatásnak. Ez állapot fenntartását kívánhatja-e továbbra is oly város, mely szép jövővel kecsegteti magát? Ha városaink jelen állapotukban kívánunk maradni, megérdemlik a külföldiek véleményét különösen alvidéki városainkat illetőleg, hogy t. i. azok nem egyebek, mint barbár paraszt nagy faluk.

Legkönnyebb dolog a rosszat feltüntetni, szokás mondani; bár ez is gondolkodást, időt és a viszonyok ismeretét tételezi föl.

A kérdés végre az, hogyan lehessen a dolgok jelen állapotán segíteni?

Nyiregyháza népoktatásának egyesítése, a felekezeti iskolák községiékké való átalakítása az egyedüli mód, mely a helyzetet segíthet. Az előnyöket, melyekkel az új községi iskola bírna, a következőkben sorolhatom fel.

Mindenek előtt az iskola valakié lenne, ápoló szülői nyerne. Az iskola a város lakosságát a polgároké lenne. Ha a város gyermekének fogadná; jobban is gondoskodnék róla. Lenne rendes iskolások; megnyerhetnék az iskolának az értelmiség, melynek befolyása volna az egész lakosságra; a városi képviselő testület összeköttetésbe hozatnék a népoktatással, annak felügyeletével; egyesítenének a jelenleg szétforgácsolt erők; az iskolai czélokra külön községi adó vettetnék ki s a törvény szerint behajtatnák, nem függne a néptől, mely fájdalom még mindig kiskorú az önkormányzatra; az iskola ügyre, az értelmiség gyakorolván nagyobb befolyást.

Első teendő volna: jó karba helyezni a 6 osztályú alsó népoktatást, behozni az általános és teljes tankötelezettséget; az iskolások felügyelne a gyermekek rendes iskoláztatására s a mulasztási büntetéseket végre hajtatná; törekednék iskolai alap létesítése és gyarapítására; gondoskodnék a szükséges rendes iskolaépületekről, tantermeknek taneszközökkel való ellátásáról; meglátogatná időközönként az iskolákat; támogatná erkölcsileg a tanítókat; igyekeznék javítani azok fizetését; jelentést tenne a képviselőtestületnek az iskolák állapotáról; a jelenlegi zilált állapot helyett rend, egység, egészen más alakot nyernének a város iskolái.

Csak ha a fent jelzett módon készen volna az iskolások az alsó népoktatás teljes felállításával, lehetne gondolni felső vagy polgáris iskolára.

Felső nép- vagy polgári iskolája legyen-e a városnak vagy ne: az nézetem szerint mindegy; a kettő közötti különbséget csak törvényünk ismeri; a tanítóra s növendékre nézve egészen közönyös az is-

kola elvárása. A fődolog az, hogy a város saját városi és vidéki viszonyainak megfelelő felső népoktatást bírjon. A körülmények szerént lehet azt egy tanfolyammal bővíteni, abba magasabb tantervet hozni be s akkor megfelel a polgári iskola tantervének.

Életbeléptetendő volna valahára az ismétlődő tanfolyam, mely 12—15-ik évig kötelezett. Az iparos ifjak számára legalább vasárnapi iskola, melyben némi további képzetésben részesülhetnek. A városi női közönség játékonyságáról föl lehet tenni, hogy egyleti uton képes fentartani egy Fröbel szemlémben berendezett gyermek-kertet. Egy jól szervezett árvaház minden város lakóinak miveltetéséről, nemességéről és áldozatkészségéről tanuskodik.

Sok, nagyon sok ez nemde, — fogják mondani a szives olvasók! Nagyon sok, mondom én is, nagyon sok ami Nyiregyházaán még hiányzik, hogy város legyen a szó teljes értelmében. Nem is lehet követelni, hogy az elősoroltak két-három év alatt vitessenek keresztül. Rómát sem építettek egy nap alatt; másutt is idő kellett arra, míg kifejlődhetek e viszonyok. De épen azért, mert a cél elérése időt kíván; mert nem hiszem, hogy legyen jó nyiregyházi, aki ne kívánná városát a jövőben fent vázolt virágzó állapotban látni: kötelesség megtenni az első lépést, hogy annál hamarabb jusson célhoz.

Szegényebbek talán hazai városaink, semmint ezt valószínűsíthetjük? E kifogás nem áll. A különbség csak az, hogy külföldi városokban a polgár már szokva van nem tekinteni sajátjának mindazt, amivel bír; tudja hogy jövedelmének egy része a közügyé, s ha meg akar becsülni vele a polgári helyének. nálunk nagyon a kézhez ragad még a pénz, és sok ember igazán sajnálatra méltó kinokat áll ki, midőn jövedelméből nagy megerőltetéssel áldoz pár forintot közcélra.

Akkor lesz város Nyiregyháza, ha a fent nevezett intézetek életbe léptetnek, ha a város kiadása a népoktatásra megfogja haladni forintokban lakosságának számát. Ha népoktatás ügyét át nem alakítja, sokáig jelenlegi állapotában marad.

Ne hogy valaki e kérdéssel leljen meg: Quis te fecit judicem super me? okadatokom röviden lépésemet.

A népoktatás iránti őszinte érdeklődés; azon kedves emlékek, melyek itt a távolban is élnek keblemben a város iránt, melyben két évet tölteni szerencsés voltam; azon meggyőződés, hogy népoktatásunk terén ott hathatunk legjobban, hol a körülményeket ismerjük, hol a felmerült hiányok okaira és azok eltávolítására utalhatunk s végre azon szomorú tapasztalásom, hogy hazám Kánaánjának nagybáb városában, az elsőrangú osztály gyermekei nem részesülnek oly gondos népoktatásban, mint a külföld műveltebb államaiban a pleretárius gyer-

mekei: — vétették kezembe a tollat jelen jó szándékú soraim megírására. E szempontokból kívánom azokat megíratni.

Szász-Koburg-Gotha, 1873. júliushó.

Zimann János,
 tanítóképzési tanár.

A Tisza szabályozása.

(Különös tekintettel Felső-Szabolcra, s némi vonatkozással a „Szabolcs” 22—26-dik számaiban ugyanaz érdekekben megjelent „Válasz” cikksorozatára.)

I.

Mielőtt a Tisza szabályozásánál elfogadott s létesített rendszer tárgyalásába bocsátkoznánk, szükségesnek álljuk a multra visszatekinteni, hogy az megvilágítva állván előttünk, biztosabban következtessünk a jelenre.

Tudjuk, hogy a Tisza rég időtől tanulmányoztatott. A magyar mérnökök részint kormányi meghagyásból, mint annak közegei működtek, vagy a tárgy iránti érdekeltségből tanulmányozták azt. Előbb a felső részen, majd a budai építési főigazgatóság által az egész Tisza s mellékfolyóin több, igen értékes és becses adatok állítottak össze rendszeres szabályozásának érdekében.

Ezen munkálatok nyomán, 1845-ik évben az ország nádora Paleocapa Pétert, levelezési építési főigazgatót felszólította, hogy adjon véleményt a Tisza mikénti szabályozásáról. A nevezett mérnök ennek felhívására 1846-ban eleget tévén, véleményét egy terjedelmes műben nyújtotta be az akkori országos közlekedési bizottság elnökének, gróf Széchenyi Istvának.*) Mintán ezen munkálat többek által hivatkozva említették föl, nem tartjuk érdektelennek azt főbb vonásaiban ujjolag a nyilvánosság elé hozni, hogy lássuk, mennyiben lettek az ott eloadott nézetek a kivétel nélkül elfogadva, érvényesítve.

Mielőtt az említett miről szólanánk, kötelességünknek ismerjük azon lelkes magyar mérnökök neveit felemlíteni, kik annyi ügyszertellett, mondhatjuk hazaszeretettel, kik a Tisza s más folyókák szabályozása körében ilyennek a többi közt: Vászaryhelyi, Beszedes, Kerkész, Lámm stb. Mint később látni fogjuk, az ő véleményük döntött a Tisza szabályozásánál, s már itt előre kimondhatjuk, hogy nézetüket, tanulmányaikat a jövő egészben nem igazolta.

Paleocapa a Tisza szabályozásának sikerét a töltéses rendszer helyes kivételében találja fel, s az átmenetesi rendszer helyes kivételében találja fel, s az átmenetéseket csak annyiban javasolja, amennyiben az ezen rendszerrel összeegyeztethető, s annak kiegészítő részét képezi. Különösen hangsúlyozza, hogy a két oldal töltéseinek egymáshoz távolsága 500, majd 1000 öl legyen; sőt meg ezek után tanácsolja, hogy ezek ammireire lehetők, egymástól távol tartassanak, s ezt a felsőbb részekben a legmélyebben ajánlja. Az eltéréseket csak ott enged meg, ahol azt különös okok vagy érdekek kívánják. Javasolná azon tört, melyet a Tisza folyási medre ural, egészen töltések közé venni, kivételével annak, ha ezáltal felettebb nagy területet áldoztatnának fel a Tisza árjának; megjegyeznék azonban, hogy ezen területek karba nem vesznek, mivel később feliszapoltatván, jó kaszálókat adnának.

A töltéstest kiépítésénél következő szempontokat ajánl figyelemben tartani:

Ha a töltések erődn mennek keresztül, a fák, növények gyökereit ki kell irtani;**) az erdőt a töltések mellől kivágni, hogy azokat felügyelet alatt lehessen tartani.

Amennyire lehet, jól összeálló és erős földet használni.

A tiszta vagyis csupa homokot teljesen mellőzni. A töltés vastagsága nevelést, vagy padkával erősítést, a hol csupán könnyű föld találtatik.

A töltés talajának jól kitisztítását.

A földbe keveredett gyepek, galyaknak vagy forgácsnak és kavicsnak kihányását.

A töltés-szelvények vékony rétegekben rakását, sűnkölve, az erős agyagos földet alapoztatva; dobolást, lapoztatást és fúmaggal bevetést a lejtőknek; sőt ahol jöminőségű föld nem találtatik, azt szerkerekkel oda hordani tanácsolja.

Ezekből látjuk, hogy mily fontosnak tartja Paleocapa a töltések szilárd és gondos kiépítését.

A töltés keresztmetszvényére vonatkozólag, koroná-

*) Lásd „Vélemény a Tiszavölgy rendezéséről.” Paleocapa Pétertől.
 **) Helyességig igazoltatott a szakadásoknál, hol a tiszai első vállalkozás és igazgatóság kötelezettség és kötelesség mulasztása kiderült.

ját 9 lában állapítja meg, s hol az közelebb tolnaknak a Tiszához, 12 lábat irányoz elő, 1:1 majd 2:1-hezi helyre és külső levélre.

A töltésépítés legfontosabb részéről, a magasságról pedig, a következőkben terjeszti elő véleményét: Tiszta Újaktól, feltéve, hogy a töltés már jól meg van állapítva, az utat tapasztalt árvízviz 3 lábnyira a mostani állapotban ott tapasztalt árvízviz fölött.) Újaktól Csapog növekedtek 4 lábra, Csapfő Tárkányig 4 láb 6 hüvelykre, innen Dadáig ezt megtartva stb.; míg a Dunánál ismét leszáll 3 lábra. Úgyancsak ezt mondja: (1. 32. lap) Igen nehéz és helyesebben volna lehetne volna előre kiszámítani a vízmagasságos éven változatot a különböző pontokhoz képest, ha arra minden lehető vizmérési adatok meg volnának is; így csupán hozzávetőleg lehet ahhoz szólni; de csakis a lett dolog és tapasztalás nyújthat elég világot a töltés-rendszernek a különböző pontokhoz képest elegendő magasságban vitelére, hogy tulságos munka nélkül célt érhesen.

Alább: Miután a fenti okokból következtetve, csakis valamely közeli előszabályt lévén szükséges kitűzni, mely szerint a munka megkezdésék; — adja a fentebbi javaslatot. A 33-ik lapon pedig ezen töltés-magasságokról szólva, mondja: javasolom, hogy inkább növelni kell azokat, mint sem fogyasztani. A 31-ik lapon mondja: hogy a töltésnek legalább 1 láb 9 hüvelykkel kell magasabbnak lenni a végrehajtás után leendő legmagasabb vízszint felett.

Ezekben észponstul Paleocpa véleménye a töltés vonal trace és építkezésre vonatkozólag; a mit azonban az átmetszésekről ír, az nagyon lényegesen eltér a létesítéi helyzetét.

A felső Tiszán egész Dadáig semminemű átmetszést nem javasol; ha csak azt kiváló érdeknek nem kívánják. Dadától kezdve a Dunáig 15 átmetszést 22,000 öl hosszban irányoz elő; míg Váshelyi 101 átmetszést 74,000 öl hosszban projectál.

Paleocpa az alsó Tiszán javasolja átmetszéseit, melyet, mint már fentebb is említve volt, a szabályozás kiegészítő részének tekint; de nem tartotta helyesnek a Tisza folyás rendszerét a felsőbb részekben teljesítendő átmetszések által egészen felzavarni, s oly helyzetet előállítani, melynek következtetését előre kimérni lehetetlen, sikere pedig a legkétségszerűbb, s talán a remélttel éppen ellenkezőt is eredményezhet. (L. 9—11 lapot.)

Javaslatában megemlíkezik még a Tisza mellékfolyóinak szabályozása vagy kijáratásáról is. Ezekre vonatkozólag magára a műre utalhatunk.

Igy nyilatkozik Paleocpa a Tiszaszabályozás egyik lényeges pontjéről, a töltésmagasság megállapításáról. A bizonytalanság egy neme látszik azon, vagy talán azon mondatban nyugszik javaslatának kulcsa: „ha a töltés már jól van megállapítva, úgy ha arra minden lehető vizmérési adatok megvolnának is, vagy miután csakis valamely közeli előszabályt lévén szükséges kitűzni stb. Ezek folytán vagy feltételezi, hogy a töltés már helyes számítás után volt megállapítva, vagy hogy mind aazon hiányzó adatok, melyekről fentebb megemlíkezik, tanulmányoztatni fognak s későbbi számítások alapján a végmegállapítás eldöntve; sőt lehetséges, hogy a gyakorlati utmutatásait tekintve legfőbb mértékben irányadónak.

Elfogadva azokat, térjünk át most ezen építkezé-

*) Ez az 1870 évi legmagasabb vízszint, mely szerint a töltések kiépítése az egész Tiszavonalon végrehajtható.

A „Szabolcs“ tárczája.

A szamóca-árus-leány.

(Svéd novella.)

Schwarz Mária Zsófiától.
Németből fordította: László Aranka.
(Vége.)

Egy nyári meleg napon Janka egyedül ült szobájában, egészen elmerülve csinos kosarainak fönfájában, melyek a városban igen kapások valának és amelyre igen sűrűs megrendelést kapott.

— Itt lakik az öreg Lasse takács, — hallatszék kívülről az ismeretlen hangú kérdés, valószínűleg egyik szomszédnőhöz intézve.

— Az öreg maga a kertbe ment, de unokája a szobában van, — felelte a kérdező.

— Köszönöm, — viszonzá az előbbi ismeretlen hang.

Janka felállt és az ablakhoz lépett megtekintendő az ismeretlen kérdezősködőt; de az utcán senkit sem látott; tekintetét tehát az ajtó felé irányozta. Az ajtó néhány pillanat mulva feltárult, s egy fiatal ember lépett be, elkészült öltözetben.

Az idegen néma, mely figyelemmel pihenteti szemét pár percig Jankán s aztán szelíd hangon kérdezte a szintén figyelmessé lön leánytól: Nem ismerem engem?

Janka még erősebben szemügyre vette a vendéget, gondolkozni kezdett; bár nem volt egészen ismeretlen előtte: még sem tudott rá biztosan visszaemlékezni.

— Nem tisztelendő ur, én önt nem ismerem, — felelt Janka.

— Gondolkozzék csak kissé; emlékezzék vissza életének egy szerencsétlen órájára: minden bizonyos fel fog ismerni.

Janka ama szomorú vasárnapra gondolt, amelyen Andrást először hallá kihirdettetni Margárétával; mert rá nézve e nap volt legzserencsétlenebb időpont egész életében; de akkor az öreg leiki atya végezte az isteni tisztelget; a most előtte álló fiatal lelkész nem volt jelen, s tagadlag rázta fejét.

sek kivételének tárgyalására s hasonlítsuk össze a fenálló rendszert ezen javaslattal s lássuk, mennyiben követték azt, vagy mennyiben tértek el attól.

(Folyt. köv.)

KÖZÜGYEK.

A hagyatékok

leltározásánál előforduló bírósági költségek tárgyában az igazságügyi miniszter következő körrendeletet bocsátott ki:

Az új bírósági szervezet életbeletétele óta, igen gyakran emlegetett panasz úgy magánosok, mint látóságok által azíratt, hogy a hagyatékok leltározását eszközölő bírósági kiküldöttek, illetőleg kir. végrehajtók részére megteitett kelt napidjaki és utazási költségek, a hagyatéki tömeg állagát tetemesen megapasztják, s különösen a kiskorú árvek örökségi illetőségét nagy mérvben csökkentik.

Ennek folytán, különösen az árvek érdekeinek megóvása czéljából, utasítom a (ezim), hogy ugyancsak közszékből vagy több szomszédos közszékből beérkezett haláleseti felvételekre vonatkozólag, a leltározás iránt akként intézkedjenek, hogy több hagyatékok egymántán akként intézkedjenek, hogy több hagyatékok egymántán lehet: egy napon, vagy félbeszakítás nélkül több leltározás egy oda- és vistautazás mellett leltározások, s miután ily esetekben az illető közegek által, az 1869. bírói ügyviteli szabályok 168. §-a értelmében, minden költség (napidjaki és fuvaridjaki) csak egyszerűsen számíthatatik fel, s annak megterítéséhez az illető érdekeltek aránylagosan járulni tartoznak: ez által az egyes, főleg kisebb hagyatékok aránytalan leltározási költségekkel ne terheltesse.

Budapesten, 1873. augusztus 15.

Dr. Pauler Tivadar s. k.

VIDÉKI LEVELEZÉSEK.

Mándok, aug. 31.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nem kis öröm Izraelben, miszerint a kolera, mely városunkban iszonyu mérvben szedte áldozatait, ma már mondhatjuk, hogy szintén félben van, mennyiben mintegy 2509 lélek közül 126 áldozat után alig akad egy pár kolerabeteg, hanem a helyett a haldieles divik, mint sok más helyen, hol már a kolera kivette a maga áldozatait.

Azonban, midőn ezeket grómmel és sietve egyezsünk a közönség tudomására hozni; tesszük ezt először azért, hogy a járványban elhalt jegyző, bíró, pöntnárkök és más városi elöljárók helyét talán lehetne némi reményünk hamarabb rendes tagokkal betölteni; mennyiben a nagy közönség között alispán urnak is tudomására jut, hogy több a kolera Mándokon akadályt nem léven, az előjárók megválasztásának határidejéről a szakaszbeli szolgabírói közbenjártával az intézkedést immárón bátran megteheti.

De tesszük másodsor azért, mert az igazságnak vélnék eleget tenni akkor, a midőn a nyilvánosság előtt szavazunk köszönetet Burian János orvos urnak, ki midőn a járási orvos dr. Székely Lajos ur maga is megbetegedett, amikor a járvány fellépett egész erejében, a kolera-bizottságnak egyszerű felhívására, tehát addig, míg a megyei hatóság intézkedést volna, szives községgel vette át a beteges gyógykezelést, és a melléje adott ápolónővel élt terjedelmű városunkban szetszortt majd száz beteg napoként, többeké kétszer is gyalog meglátogatótt, és azokat belátása szerint gyógyította, tanácsolta, vigasztalta, mindaddig, míg augusztus 3-án, mikor már a járvány kidühöngte

— Nem emlékszik ama napra, melyen öntől egy kétségbeesett fiatal ember pénzt elcserélt?

— Ah, volt első tájfadás napom! — kiáltott fel Janka. — Az volt azóta még keserűbbek is kellett érem. Most már nem tartom oly szerencsétlennek ama napot; mert megtanultam, hogy embertársainkat jobban kell szeretni, mint a pénzt.

— Csak nézzen meg jobban, és meg fogja bennem ismerni amaz utanonál. Oh kedgy nem tudja, hogy mily jól tett akkor vélem. De most itt vagyok, eljöttöm, hogy megköszönjem kedgy nemes tetteit.

E szavak után megfogta az ifju az almekőd leány kezét és abba egy 50 tallert tartalmazó erszényt helyeztet. Azután kérte Jankát, hogy ülne mellé s halgassa meg rövid élettörténetét megtudandó, hogy mikép jutott ama kellemetlen állapotba, melyben akkor ott látta és amelyből oly szerencsén kiségett.

Az ifju lelkész családi néven Ringeborgnak hívták; atyja kecskepésztor volt, saját buzgalmánna s a környöltes emberek segélyének köszönhető, hogy aliből iskoláit az univertásig elvégezhette. De hogy idáig is eljuthatott, másokat tanítani s éjt-napot feloldozni kellett. A megfizetett munka végre erőt vett rajta; köröznya esett s körözharhába kellett menekülnie. De csak rövid ideig élvezhette a körözhi elbánsát; mert egy napon azt a hirt vette, hogy anyja halálosan beteg, aki még egyszer szeretné ölelni fiát. A beteges minden pénzt fölemészte; barátja kevés volt s azok is hozzá hasonló szegénységgel küzdöttek. Nagy fardálgal az anyai áldásért. Utjának áll haladhatna meg felét, a beteges ismét erőt vett rajta annyira, hogy több napokig egy kunyhóban vonta meg magát erőt gyűjtendő az új tovább folytatására. Utipénze már csak néhány darab ércpénzre olvadt le, egy egész napot chezve tett meg. Epen azon kezdem gondolkozni, hogy lenomdjak-e a haldkóli édes anyja látásától, vagy faluról falura koldulva tegyem meg az utat anyám igényig. E perczen pillantám meg kedgyet pénzekek oltványában elmerülve. A töltött tudtján ön Csak annyit említsék meg, hogy midőn láttam önt utja faluja felé folytatni, megcsukémm pénzt visszadni!

— E tette kedgyednek — folytatá az ifju lelkész átmelegült hangon — oly nemes volt, melynek fontos-

magát és tetemesen megszédült, megyei intézkedés folytán a gyógykezeléstől toimentett, s azzal ismét a már beteg ágából úduló dr. Székely Lajos járási orvos ur bizatot meg.

Mi e váratlan fömentés titkos okait, mint szintén a gyengédkő járási orvos ur beteg ágából kiugrást ezáltal nem kutajuk; hanem köszönetet szavazunk a fentire derek orvosnak, ki oly elszántasággal, lelkiismeret-én és pontosan teljesítette felállat betegie körül tett szolgálatát, nem is hoderitve azon hőbortokra, melyek titkos utakon a rágalom és irigység afakjában köszönt és dísm-rés helyett erölökének a becsületes férfi eljárását behomályosítani, ha azt az annyian megmentettek hálaája és elismerése nem lehetnénté.

Hazafuli üdvözlettel s a kolera-bizottság nevében

Ledeniczky Lajos.
Boditzky Agoston.

CSEVEGÉSEK.

Nyirfalombok.

XVIII.

(Mit lehet most látni, hallani és érezni Vindobonnban? Nem vagyunk utolsók ott sem. Hatna még több értekes holmit küldenek! A catalogus, olyan valamunk, mik nem is léteznek. Ujab catalogusa a felkúldendő szállományának. Miután választ hallanánk az indítványra — dur hangból.)

Híres neves Bécs városában javában áll a világtárlat; órási csarnokokban napoként ezrek, meg ezrek hullámzanak fel s alá, bálnyula, gyönyörködve okukást keresve a népek versenyeinek csodaszép tömkelegében. Némelyek saját kecskeiket és fényes öltönyeiket mutatják be a nagy világnak; mások a magyar csárdá, classis parasztház, orosz-, török- és schweier; paszillók termékei fölött tartanak (igen gyakran — csilló, szemekkel) gastronomiai értekezéseket. Vannak, akik tárczáikba folytonosan jegyezgetnek (az impertinens, orrukak mindenbe beleütő újságírók, nem hiányzanak olyanok sem, akik mások tárczáival igyekeznek közelebb ismeretségre jutni (az érdemes szembetszó urak) lit szerető párok találkoznak „veletlenül” egymással (most már hatodik nap egymás után); amott politikai pártellenek, akik évek óta kerülik az érülőzést, egymásba botlanak s mérgezen farkasszemet néznek (hámm, hámm! gondolja mindegyik, megemlék, ha lehetne); mindenütt kedélyesen mosolygó flausberrek (az öbligé oldalbóval és nyg-öt lenhuja apró emberrel), sanyaru arcu vendégfogók (kiket telhetetlen káposzák fogott le), a börze királyai, a szinpadok hízei és hősnői, parasztek és katonák, tudósok és eszmadniák, megbúvólo zenelanhók, árások rikécakósa, tolongás, veretkezők, a tömeg tompa zajongása, a gépek süvölése, zakatolása berzezése, zuhogása... és a végtelen, a helathatlan egész fölött az emberi fínség dícsngáros szelleme s az emberiség jobb jövőjének tündökletes glóriája.

Hazafuli örömmel értesülünk a lapok közlémeiből, hogy a köztárlaton a magyar osztály (daczra az ottani „Nemet” gazdálkodásnak és Koch ur sok tekintetben fonák tálalási modorának) nemcsak székent nem hoz fejünkre, hanem ott ahol, sikerrel is versenyez más országokkal a palmaréért, s amint a jury köről kiszárlongó hírek jelzik, az érnek és oklevelek kiosztásánál sem fog hátrébe szorulni.

Pedig mennyi minden maradt még itthon, ami érdeket söt sensátitó keltett volna ott!

Vajjon nem jó volna-e ezekből egy jókora szülitimányt összehajtatni, begöngyölni, ládáikba csoma-

ságát maga sem fogta fel és amit én sola sem viszonozhatok méltóan. Az öntől kapott kenyér megmentett az chenhalástól; a pénzzel tovább folytatam utamat hazáig, hová még jókor érkeztem meg, hogy öleljem anyámat s befogassam üvegülő szemét.

Később sikerült a fiatal embernek mint maga elbeszélte, egy házi tanítóságot megzerni, az ez uton megtakarított pénzeceke segélyével iskoláit tovább folytatni, míg végre a papi vizsgát is letette.

Most mind segédlelkész van alkalmazva Brámában s csak pár nappal előbb érkezett meg.

Legelőször is Jankákhoz ment, hogy a már régóta gyűjtögetett 50 tallert, az elrablott helytt, átadhassa.

Ringeborg ezután csaknem mindennapos lön Lasse takácsnál, aki a széplelkű lelkész csakhamar megszerette. Kezdetben csak néha-néha, ekkor is vasárnaponként látogatótt el; de később sürűben tette látogatósait.

A szomszédasszonyok természetesen nem tudván a körülményeket, melyek Lasse apó házat az ifju lelkészhez kötöttek, egészen másutt keresték az ismeretségi szálait, míg végre csakugyan rátaláltak a valóra.

Néhány év múlva Ringeborgot a brámaiak lelkészül megválasztván, Janka neje lön s ezental az öreg Lasse apó is náluk lakott.

Igy lön az első pénz, amelyet Janka szamoczáért kapott, alappa szerencséjének. Janka boldog volt Ringeborggal, akít oly igen szeretett és becsült. Sokszor, igen sokszor köszönte a gondviselésnek, hogy Andrást elhagyta volt.

Ami Jankán nem tudott, azt megtevé férje, Andrást sikerült a lelkésznek a jó utra teríteni.

Margáréta férje, Andrást iránt szelidebb jobb lett s csakhamar szép egyetértés állott be közöttük. Az öröm és megelégedés, mely oly sokáig távol volt a háztól, ismét megtért Andrást családi körébe.

Janka ezután is minden évben szedett szomócát az erdőben; de nem azért, hogy a városba vigye eladni, hanem hogy családjá közt ossza meg s e napot mint ünneppapot mindig megütké.

golni; miut gyorsant expedálni, és a magyar osztályban egy sarkban felálltam?

Azt hisszük, hogy új küllemünkkel igen-igen meglepnék a világot, és a hatás, melyet feldzünk, járataln lenne a maga nemében.

De mikből állana e szármány?

Kiserejük meg a catalogus összeállítását! Küldjünk: egy demokratát, aki nem néhezeli, ha nem nagyságosuramozók; egy vadászt, aki viselt dolgai elősorolásában mindenkor hlv volna az igazság-hoz; egy holgyet, aki nem örül, ha bájnosak és szelenduskák magasztalják; egy bankárt, aki rondjelekről nem álmodozik; egy elegans férfit, aki nem a szép szemetek protokolljának köszönhetően fényes állású; egy bizonyos hivatalban lévő embert, aki szemben a közönséggel humánus és előzékeny; egy idős not, aki nem dicseri a régi jó idöket, nem sopánkodik a világ romlottsága felett, nem kárhoztatja derüro-borura a szelenduró fiataliságot; egy főnököt, aki a saját maga által elkövetett öreg hibákat nem subalternausaira hártja; egy egy-éves önkényes magyar fiut, aki elégit lenne feüsböjbei bánásmódjával; egy uszorást, akinek szive van, és nincs vastag arczböre; egy obstost, aki Hári János urammal nem állna szellemrokonsgában; egy írót, aki meggyözlöslből károsodik az utramontánok táborában; egy államférfit, aki készpénzül ne fogadja a reá halmozott bököket; egy önálló minisztert, szemben Bécsesül; egy körömfeketényi erelyt a római feketes sereg* tulkpásai és államveszélyes inteniói ellen, a piroz bársnyuszékek Olympjáról...

Hohó! megálljunk, hiszen rettenetesen megtévedtünk! Új jartunk. mint anno 1846. Csokónisi tábláról, aki gozónis Pozsonyba akarván utazni, azon vete észre, hogy Paksra érkezett. Nem, az említett ritátsókat és különlegességeket legszivesebb akarunk mellett sem küldhetjük a világtárlatra, még pedig azon egyszerű okból; mert ilyesmi nálunk teljességgel nem existálnak.

Tehát mi legyen a küldemény?

Küldjünk egy debreczeni kóvér polgárút, hádd tanulja meg pompás négyzöri kályhatemetéről a világ, hogy extra Hungariam non est vita, non est ita; egy pár szikar neptantót azon nehány száz közül, akinek száz forint evi fizetésből kell családostul megdölnök, — rölök meggyözlöslhetik a külföld, mely tápláló nálunk a levegő és fríz víz; egynehány tisztviselői névaláirást, melyeknek elővasója megdermedné az akadémiai tagságot, mert náluk kacsaringósabb szarkafeszeket a török zultán Abdul Aziz ö félésege sem produkál, midön becses manuipriáját lepingája; egy tuczet reverásút, melyet országos törvények ellenére, magyar miniszterünk boldog korszakában csikar ki ve egyes házasoktól a loyali fufang; egy sereg országunkban futkározó mismást, mely magyar kenyeret eszik, magyar társulatoktól luz gazdag fizetést, magyar bort iszik, és tratyog németül, töl, eszél, és uton utfelelen beesméri, szialmazza a magyar fiút és türelmetlen, goromba, üldözö népink iránt; egy csomó ifju óriást, természetben vagy lefenyképezve, de mindenesetre fejlegyeve a portraita, „o quanta species... cerebrum non habet!"; a főrendház nehány celebritását, kik még mindig a XVI-ik század avas eszméibe szerelmese, sem nem akarunk tudomást venni arról, hogy de bizony „még is mozog a föld" — az idén ugy sem állított ki numiákat az egyiptomi osztály, jó izületet használhatnák velök Küldjök fel ezeken kívül a virilis musoról és vadászatról szóló törvényezikeket, mint az ifju Magyarországi liberalismusának egyik fontos adalekát; azt a miniszteri leiratot, melyben határozottan megczáfolja azon urakodó balvéleményt, mintha a fagy és vízár elemi esapások volnának; egy kitünő hazafinak kürtölt főpap végrendeletét, melyben százezerreke rugó örökségéből egy áru garast sem hagyományozó hazafias czélokra; a kilázásot egyetlek miniszteri záradékkal ellátott alapszabályait, melyek teljes biztosságot nyújtottak, nem ugyan a tagoknak, hanem a chefeknek a... szabad gázdálkodásra, végül azt a busz darab egyetemi tanárt Kolozsvárról, akik a XIX-ik század utofeleben a miniszteriumtól nagyságs és doktorátusi czimet instálnak, még pedig az egyetem és tudomány méltósága érdekében. Azelőttunk fogadjuk, hogy e kiállított portemutok által ugyan leányerjük az egi nevet Bécsben, s megzendül rölünk a magasztaló ének:

„Ritkaságok ritkasága,
Nincs a földnek ily országa..."

Majd elhallgatsz fertelmes újságíró! Szerencéséd, hogy ebedre sietünk ó excellenciájához; mert külonben majd elbánnánk veled! No de, lesz gondunk rád! Csak mégis jobb volt a Bach-korszak; mert akkor meg volt a 4-ik §. fránya szerbirek ránczbaszedésére, megpuhatósra... „o mihi praeteritos referat si Jupiter annos..."

— z — y.

UJDONSÁGOK.

*. Nyiregyháza város tanása folyó hó 2-án adta ki 3165. sz. a az engedélyt a helybeli hely. hitv. egyházközségnek avégből, hogy építés alatt lévő imaházra a város kebelében és határainak egy éven át könyöradamányt gyűjthessen. Az építés megkezdetté ugyan, mert a régi már nem állhatott fenn tovább; de az eddig összehordott fillérek távolról sem elégségesek a templom teljes felépítéséhez. A testvéri és felebaráti szeretettel fordul tehát az egyházközség kerelmével, hogy nagy feladatának megoldásához kiki teltsége szerint járulni kegyeskedjék. Az elv, mely a templom homlokára vetetik s annak falai közt hirdették az igaz a humanismus elve. E templom a józan felvilágosodásnak, a szeretetnek, a testvériségnek, a szabadságnak, közbiznek és ezek örök eszményének, az Istenégnék emeltetik. Aki adakozik, ezek oltárának tüzet gyújtja meg. Az adakozások bejegyzéséhez egy ugynevezett „aranykönyv" nyitattik, mely híven

meg fog őriztetni a későbbi idők számára, hogy tanulól szolgáljon a testvéri szeretetnek és részvételnek.

Vad Andrá, Nyiregyháza városának a legközelebbi időben tanácsnoká, több évekint át burgó tisztviselője, életének 52-ik, boldog házasának 30-ik évében, f. hó 1-én. 48 órai betegekedés után jobb létre szenderült. A boldogult egyike volt Nyiregyháza város legzsegrübb embereinek, akinek emléke minden bizonyval sokáig élni fog még a késő maradéknál is. Benne ügyes tisztviselő, jó családja, szorgalmas gazda — és jó hazafi vészett el. Hült teteme f. hó 2-dikán tetetét örök nyugalomra a hely. hivallásnak sirkerület; ravatalánál a helybeli lelkesz betegege miatt, Gyöngyössi Sámuel n.-kállói lelkesz, a boldogultnak kebelbörtöl, tartott meghatvan szép beszédet. Áldás és béke poraira!

— László Józsefnek nevelője f. hó 8-kán kezdi meg leánynevelőjében a rendes előadások sorát azokkal, akik már eddig jelentek; nem akarván, hogy a növendékek télelül töltsek a drága időt. Ezt annál is inkább teheti a tisztelt nevelő, minthogy a járvány pár nap óta nagy mérvben alább szállott, ami világs biztosságot szolgát arra nézve, hogy a vész gyengülni s városunkat elhagyni készül. Adja az ég! A leánynevelés és a leánynevelde-tulajdonos érdekeben tisztelettel figyelmeztetjük a t. cz. szülöket és gyámokot, méltóztatásukra a béleendő növendékeket beiratni, hogy a tantárgyak rendes előadásán már kezdetben részesülhessenek a leánygyermekek.

(sz.) Kollár Karoly hullája, melynek felásatását mi is ajánljuk, a helybeli királyi ügyészség intézkedése folytán, folyó szeptember hó 2-án hivatalosan fölasított roppant számú kivánsi tőmeg jelenlétében. A hullafelásatása, mint utólagosan hallottuk, már a „Szabolcs" 35-ik számának megjelenése előtt el lévén rendezve, a hatóságunk általunk történt és vonatkozás megrovása tehát önként elenyészik. A felásatásból szintén az derült ki, hogy az a hulláról terjesztett rémes hír teljesen alaptalan és csakis asszonyi mende-monda volt! Mindegy; a felásatás a kedvelők megnyugtatóására igen szükséges volt. Így legalább kivételt a rágalom fulánkjának mérge s a konyvalmen felkorbácsolt rémület és jedség teljesen eloszlott.

A KÖZÖNSÉG ROVATA.

A choleraóráli szerencés felgyógyulásom a hidegvíz-gyógymód alkalmazása által.

Van szerencsém tudatni a városi és vidéki t. cz. közönséggel, hogy én a mult pénteken a jelen pusztító járvány (cholera) által meglepve, oly nagy mérvben, hogy a hanyás, hasmenés és görcsök rohanósan, sebesen váltakoztak; nevezetesen rizs-vízszerep ürülések, a görcsök pedig mind hasamian, mind végtagjaiban dühöngtek, az étető szomj és mellzsorulás is gyötört. Orvosom oda nyilatkozott, hogy aligha vészlelyeztetve nem leend a segély; a bevett szereket mind kiháytam, az alkalmazott álvöttek mind elmentek tölem, mert az említett kínzó állapotom perczről perczre növekedett annyira, hogy hanyatlani keztem, szemem elsötétülék, végtagjaim hidegütek, éreztem, hogy végperceim közelednek. Ekkor az előlított másik orvos, Ungerleider Jónas ur azonnal a víz-gyógymód elve szerint saját maga segédemmel együtt fríz hideg vizet lepedővel dörzsolvén, kevés pihenés után fríz hideg lepedőbe burkolva nyitott ajtó és ablakok mellett ágyba fekteték, jól betakarva, míg a vizes lepedő jól fölmelegedett; melyre következett ismét a dörzsolés. Ez utatásis szerint egy előlított segítés tovább folytató a kúrát egész delután, míg kínzó szenvedéseim lassanként szüneteztek, ekkor derékam körül vizes pólyát kaptam és pihenem sokáig; ejzel keveset aludtam; szombaton és vasárnap igen szeliden folytatták a gyógykezelést, de kitünő sikerrel, annyira, hogy már másnap, azaz hétfő óta lábadozók gyenge erővel, a jó tokaji aszu bor jól illik.

A legnagyobb halálközönetemet nyitvántra Ungerleider Jónas orvos urnak, lelkemből áldom Istenemet és a víz-gyógymódot.

Nyiregyháza, szeptember 3-án. Éles Lajos.

Hálanyilatkozat.

Midön a mai hálás kor, nagy férfainak ugy tisztelettel, mint ha kell, anyagi segélyvel is siet adózni; ugy hiszem azon sem vétkeznek, kik körük egy fáradsáttalan emberbarátjának egy pár meleg, fizetetlen szóval mutatják be hálájukat.

Minden tett nagy, ha az önzés nélkül a közre irányul, s egy ember sem kiesni, aki a közjót előmozdítani törekszik. Ha örökzöldet fonunk azok halánteke körül, kik a tudomány propyleumait nyitogatták előttünk; ugy hiszem, jogosan nyujtunk annak is egy lombot az elismerés galyáról, aki a legmagyobbat, életet teszi kezékre a közügyért. Nagy áldozat ez; elebe állani bátran ama fekete ellenségnek, aki előtt nincs magas és alacsony, erény és bün, boldog és boldogtalan, aki nem vérményokat hagy maga után, mint az ellenség, hanem egy sötét vonalat, mint a bün.

A nemes tettek nagyságát rendszeren a körülmények emelik vagy csökkentik. Az a legfőbb kenyer a koldus átalvételében, melynek egy harapásán az adakozó az éháhalott menekedett meg, s nem a valódi erény, melynek bünne fajlulhatására hiányzik a szabad teletési képesség. Ott végződik az önzés, hol bennünk az emberbarátunk iránti szeretet kezdődik, s minél nagyobb ez, annál kisebb amaz, s ahol az önzés semmivé figurál, ott a felebaráti szeretet mathematikai végtelen.

Járásunk orvosa t. Braun Fülöp ur nem az az ember ugyan, kinek jó szíven kívül, egyéb rugó kelene emberbaráti köteleimnek teljesítésére; de ezen sorok sem olyanok, melyekkel hlu emberek becsavágt szokta, merő hasonlóségból, sarkanyuzni a világ. Tiszta viszhangjai ezek azon kebleknek, kik fentisz-

elt orvos Braun Fülöp ur csaknem kéthavi fáradsatlan tevékenységét figyelemmel kísérte, teljesen meggyözlöt arról, hogy ő magán érdekelt teljes fényben csak akkor látja, ha arra a közügy napja felhőtlen égből mosolyog.

Fajdalom, nem újságot mondok, midön a cholérát emitem, mely vidékünk felett regóta veszedelisen lebeg, mint Damokles kardja; mert Damokles kardja béggye tette ugyan az alá álló egészséges embert, de a cholera halottá teszi, szonyu halottá, utált halottá, annyira, hogy a gyermekek, a testvér, a jóbarát imáját, a kedves holtsteje mellett az iszonyat fertözteti meg egy, hogy az imádkozó imát mond; de nem imádkozik. Nincs értelme a gyermeki, szüllet stb. szeretetnek, s az elhaló nemcsak meghal, de megli egyzsermind az övéi szeretetét maga iránt nem örökre ugyan, de annál válságosabb időre, a végelválsó perczekre.

E válságos időszakban, az általános szeretetlenség e veddő napjaiban ott látjuk t. Braun Fölepet mindenütt. Ki ott látja végy futni a kórsúlyzott kunyhók sorain, a béke anyáglára gondoltat, aki a vész szellemét kergeti; ki vizgataló, bátorító szavait hallja, azt gondolná, hogy neki szerető családja, imáján, s férfiaságán kívül valami égi talizmánjának is kell lenni.

Itt egy apát szölit vissza 7 gyermeke közé; amott egy lényt ment meg, aki biztosan magával rántotta vala azon két lényt, akiknek imái öt 18 év óta zárják magukba.

Midön mindent elrendez, megvizsgalt, haza megy, hogy ő is új tettekköz új erőt merítsen övéi mosolyából. Nem lehet. Csak háza eleibe ér, csak néze szem-sugarából lát egy párt az ablakon át; azután át száll a már réá váró másik fogatra, biztató a harmadikat, hogy milyet itt végez, ott lesz. Kis lánya, anyja mellett állva, örül, midön rá ismer az érkezőre, s keserüen elsírja magát, midön ráismer az azonnal távozóra.

Csak az örül a vizgataló, aki szomorodik, s csak az vizgataló igazán, aki szomorut vizgatal. Látni lehet csak a bizalmat, mely t. Braun Fülöp urat megjelensékor azonnal körül fogja; leírva oly formán nézhetne ki, mint a kiállítási persa udvar a teheránihoz képest.

E szavak, melyek avatottabb tollból is törpék lennének, mindig a fent szölit orvos ur tevékenységének hu esetlenség, azon jó kívánságot ölelik még magukhoz, hogy t. Braun Fülöp urnak, mert járása ugy sem fállhatná meg eléggé, a kápadhatlan kegyelem, családja boldogságában és küszertetben jutalmazza meg nyugtalan napjait és éjeit, melyeket a közügy érdekében át futott fáradozt.

Többek nevében G. Gy.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycarnaknál szept. hó 6-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár 100 köbölöközve
Rozs 00-00 fontos	4.85-5.00
78-80 "	0.00-0.00
79-80 "	5.00-5.12
Buza	0.00-0.00
Árpa	vámmáza szer. 6.50-7.00
Zab	0.00-0.00
Tengeri	3.00-3.75
Köles	0.00-0.00
Bab, lista fehér	0.00-0.00
Káposztarepce	0.00-0.00
Lenmag	0.00-0.00
Gomborka	0.00-0.00
Kendermag	0.00-0.00
Malp	0.00-0.00
Nyapraforgóalj	00.00-00.00
Szess 30 fokos magy. itczé	84

Felölös szerkesztő: K. Kmety István.

HIRDETÉSEK.

Egy hat éves nemesített háti kancazó eladó

Venni szándékozók értekezhetnek 1063. sz. a. N.-Kállói-utczában. (3-1)

(3-1) Eladó ház.

Nyiregyháza a Pazonny-utczában 781. szám alatt levő, néhai Bencs Mátyás után maradt ház szabad kézből eladó. Ugy szintén eladó az új szőlőkben 1 1/2 nyilas szántóföld.

Venni szándékozók sziveskedjenek Jelenics Sámuel úrhoz (Pazonny-utczá) fordulni.

Egy gyakorlott gazdatiszt

ajánkozik valamely urasági gazdasághoz gazdatisztul. Bővebb értesítés szereshető a „Szabolcs" szerkesztőségénél. (3-1)

Van szerencsém ügyfeleimmel s a t. közönséggel tudatni, miszerint irodám t. mai naptól kezdve a m. kir. pósthivatal átelében levő Teutsch-féle házba tettem át. Nyiregyháza, 1873. szept. 7.

Fojér Imre, köz- és váltó-üggyéd.

Birtok eladás vagy haszonbérlet.

Kálló-Semjén község határában (Szabolcs megye) egy a nyiregyházi és újfehértói vasuti állomástól 2 mértföldnyire fekvő 906 holdnyi legjobb minőségű szántó-, kaszáló- és erdőföldelkből álló tagosított külső birtok, 50 holdnyi belsővel, kényelmes uri lakással és kerttel, valamint több melléképülettel, liszt- és olajmalmal s a birtokhoz tartozó korszmálatási joggal együtt, szabadkézből örökáron eladó; vagy esetleg 1874-ik évi január 1-ső napjától kezdve hat évre bérbeadandó.

Értekezhetni szóval, vagy a helybeli posta útján a tulajdonosnóval

(3—3) **Kállay Emánuelnál.**

Haszonbérbe adandó birtok!

Szabolcs megye, Gyulához közeli határában, a naményi utra véggel, 3 vagy több évre kérésre haszonbérbe adandó 300 holdnyi első osztályzatú földbirtok, harmadrésze ösvetessel; ezenfelül lakházal, hozzá gazdasági épületekkel ellátva, csűr, istálló stb. a kis-várdai vasuti állomáshoz egy órai távolságra, a jelenlegi bérlet ideje újévkor jár le.

Értekezhetni ez ügyben Kopócs-Apátiban, vagy Debreczenben a sz.-annai utcán 2313-ik számú háznál.

Utastást ad Nyiregyháza tisz. Fésüs János ur. (4—2)

Árlejtési hirdetmény.

A nyiregyházi kir. törvényszéknek s ehez tartozó nyiregyházi, nagy-kállói, kis-várdai, s nyir-báthori kir. járásbírósgóknak fogházában elhelyezett, számszámra nézve együttesen 160—240 közt váltakozó fegyverek élelméze 1874-ik évi január 1-től bezárólag ugyanazon évi december hó 31-dikéig terjedő évi évre, esetleg azonban 1874 január 1-től bezárólag 1876-ik évi december hó 31-éig terjedő háromévre is a nyiregyházi kir. ügyészségnek az ottani kir. tszéki épület emeletén lévő saját hivatalos helyiségében f. évi szeptember 26-án dél előtt 9 órakor zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árlejtés útján haszonbérbe fog adatni.

Erről vállalkozni szándékozók — oly figyelemzetéssel értesítettnek hogy az árlejtési feltételeket alólikt kir. ügyészség irodájában megtekinthetik s írásbeli zárt ajánlatukat 1000 frtnak képzésben vagy tőzsdén áron számítható értékpapírban hozzácsatolása mellett az árlejtésre kitűzött óráig nevezett kir. ügyészség vezetőjénél beadhatják, később érkező írásbeli ajánlatok el nem fogadhatnak. Az ajánlat egy az 1 évi mint a 3 évi tartamú vállalatra nézve elkülönítve határozott összegben teendő s nemcsak számmal, hanem betűvel is világosan kiírandó; — ugyszintén kiteendő az is hogy az ajánló magát az árlejtési feltételeknek teljesen aláveti.

A vállalkozó részére járó összeg havonként utólagosan a rabtartási átalány kezelője által, az igazságügyministeri számvevőség helyesbítési jogának fenntartása mellett, bélyeges nyugtára fog kifizettni.

Végül megjegyeztetik, hogy az árlejtés a kitűzött napon és helyen nyilvánosan, szóbelileg kezdetik meg, melyben, a nyereszkezdésből származott büntett miatt elítélteket kivéve — 1000 frt bánatpénz letétele mellett mindenki részt vehet, — s hogy az írásbeli zárt ajánlatok a szóbeli árlejtés befejezése után fognak felbontatni.

Kelt Nyiregyháza, 1873. évi augusztus hó 29-ik napján.

(3—2) **A nyiregyházi kir. ügyészség.**

Horn testvérek

rőfös- és divat-kereskedésükben

egy tanuló

fölvétetik.

(4—4)

Hirdetmény.

Egy a kemecsei s egy a halászi határban fekvő, összesen 534 holdat tevő tagos birtok, haszonbérbe kiadó. A feltételek iránt értekezhetni Vitéz Mihály ref. lelkésznel Kemecsen s Mikecz János ügyvédnél Nyiregyháza Szarvas-utca 8. sz. alatt.

Hirdetmény.

Kerestetik Szabolcs megyében haszonbérbe egy tagosított birtok, amely 3—400 hold legyen, leginkább szántóföld, és hozzá lakhely, jövő 1874-ik évi Szt-György-naptól számítva 6 évre.

Bővebben értekezhetni Göics Lázár urnál levél által Kis-Várdában. (3—2)

Kolera ellen

hathatós óvszerül

ajánlja most érkezett

vörös bort és boroviczkát

a csemegeterem.

Továbbá kapható (3—1)

fris oztrom és narancs.

132. 1801.

1873.

(3—1)

Árverési hirdetmény.

Hajdu-Nánásan az ugynevezett tagosított nagy réten a város tulajdonához tartozó, mintegy 1060 köblös 1600 négyeseg ölével számított egy tagban lévő, részint szántás, részint kaszálás alá használt földbirtok, mely legelőül is észszerűen használható, ez évi szeptember 29-edik napjától számítandó 6 évre a folyó 1873. évi szeptember 21-ikén d. e. 9 órakor a városháznál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni. — Bánatpénz 600 frt, kikiáltási ár 6000 frt, a többi feltételek a földadnagyi hivatalnál megtekinthetők.

H.-Nánás, augusztus 31. 1873.

A bizottság.

Egy tagosított birtok a Sima-pusztán minden perczben haszonbérlethető.

Bővebb tudomást szerezhetni Pazonban (3—3)

Balogh Magdolna és Klára

kisasszonyoknál.

807 Eln.

1873.

Árlejtési hirdetmény.

A nyiregyházi m. kir. törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, miszerént e f. é. october, november és deczember, ugy az 1874-ik év január, február, és martius hónapokra szükségelt tűzifák szállítására az árlejtési határidő f. é. szeptember 22-re tűzített ki, mikoron a vállalkozni szándékozók e kir. tszék tanácstermében 10%-tól bánatpénz letétele mellett meghívatnak. Az árverési feltételek e kir. tszék nagyirodájában megtekinthetők.

Kelt Nyiregyháza 1873. aug. 30-án

Lauka József.
kir. tszéki elnök.

(3—2)

Eladó kocsi.

Egy új szerkezetű csinos és izléses nyitott kocsi rugonyokra, mely még alig volt használatban, eladó. Értekezhetni Krasznay Gábornál Nyiregyháza.

(3—2)

Árverési hirdetmény.

Lustig András felperes javára, Vrabecz János alperestől bíróság lezálogolt s felbecsült ingóságok, ugymint: vásznak, kanavások, selyemkendők, abroszok, asztalkendők f. hó 1873-ik évi szeptember hó 17-ikén délelőtti 9 órakor, a városháznál, késpénzfizetés mellett el fognak árvereltetni.

Nyiregyháza, szept. 2. 1873.

Fekete László s. k.

bir. végrehajtó.

(2—1)

Egy jókarban lévő zongora

eladó

Kralovánszky Mór urnál.

(3—3)

Regale-árverelés.

Gróf Forgács Kálmán ur ő méltósága Mándoki, J.-Pálcza, Sz.-Mártoni, Zsurki és Örmeezi italméresi joga 1874. január 1-től 3 évre Mándokon 1873. szeptember 22-én tartandó árverésen bérbe fog adatni, a meddig zárt ajánlatok is elfogadhatnak, ugy az összes, mint egyes bérleményekre.

Hrabovszky Rudolf,

ügyvéd.

(2—1)

(0—3)

Kiadó lakások.

A rózsá-utczában, May Adolf ur szomszédságában, 1378. sz. alatt, két külön álló csinos lakás kiadó.

Eladó olajmalom.

A vásártéren létező gőz erőre szerkesztett olajmalom, előnyös föltételek, és több évi részletfizetés mellett, eladó.

(0—3)

Jéger József.